

พฤติกรรมด้านความรู้และการป้องกันตัวเองจากการเสพยาบ้า ของนักเรียนนักศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย

Knowledge and Self Prevention from Consuming Yaa-Ba Among Students in Southern Thailand

อาตี ครุศากยวงศ์*

Ati Krusagayavong*

Abstract

This study aims to understand about amphetamine (Methamphetamine C₁₀H₁₅N) and about prevention of students in the South of Thailand from consuming amphetamine. It is an applied research designing, testing and selecting sample groups for interviews together with a collection of documentary data from agencies. A sample totalled 9,090 school pupils and university students in the 1998 academic year. The statistics used is consisted of percentages, means and standard deviations.

The data indicated that pupils and students in the southern region of Thailand had very little knowledge of the ingredients of amphetamine, supply sources and legal punishments, but had excellent understanding of its type, form, size, its spread, its adverse effects on the economy and society, and the containment of its spread. They had medium knowledge on the symptoms and physical consequences. Overall, it can be said that the pupils and students had medium understanding of the amphetamine with a mean value of 0.648 and standard deviation of 0.342.

On self protection against amphetamine by the pupils students in the South of Thailand, they suggested the following methods: not getting involved, avoiding, consulting parents, exercising, being busy with hobby, reading, reading cartoons, not being worry too much, not socialize with addicts, trying to feel fine, saying no to enticement, reject drug, explaining its adverse effects and perils to those introducing drug, staying away from addicts, feigning busy, ignoring and staying away from the addicts.

Since the study showed that composition of amphetamine, supply sources and legal consequences were little understood by pupils and students, it was recommended that more knowledges on these variables be provided in order to reduce amphetamine problems in educational institutions.

* อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Instructor, Faculty of Management, Rajabhat Institute Suratthani.

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาบ้าและการป้องกันตนของจากการเสพยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย เป็นการวิจัยประยุกต์จาก การออกแบบทดลอง จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อสนับสนุน และจากการรวมเอกสารข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเป็นนักเรียนนักศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น-ระดับอุดมศึกษา ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2541 ให้ตัวอย่างเพื่อการวิจัยทั้งสิ้น 9,090 คน สถิติที่ใช้ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย พบว่า ด้านส่วนประชากองของยาบ้านั้น นักเรียนนักศึกษามีความรู้น้อยมาก ด้านประเภทของยาบ้ามีความรู้ต่ำมาก ด้านแหล่งที่มาของยาบ้ามีความรู้น้อยมาก ด้านฤทธิ์ของยาบ้าพบว่ามีความรู้ปานกลาง ด้านอาการที่เกิดขึ้นและผลที่ตามมาของยาบ้าพบว่ามีความรู้ในระดับปานกลาง ด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับยาบ้าพบว่ามีความรู้น้อยมาก ด้านรูปแบบของยาบ้าพบว่ามีความรู้ในระดับต่ำมาก ทางด้านสาเหตุของการแพร่ระบาดของยาบ้าพบว่ามีความรู้ในระดับต่ำมาก ด้านผลเสียของยาบ้าที่มีต่อเศรษฐกิจและสังคมพบว่ามีความรู้ต่ำมาก และด้านการลดการแพร่ระบาดของยาบ้า พบว่ามีความรู้ในระดับต่ำมาก หากพิจารณาในภาพรวมทุกด้านจะเห็นว่านักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาบ้าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 0.648 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.342

จากการศึกษาการป้องกันตนของจากการเสพยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย พาหะนักเรียนนักศึกษาจะปฏิบัติตนโดยไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว พยายามหลีกเลี่ยง การใช้ยาบินามารดา ออกกำลังกาย ทำงานอดิเรก ค่านหนังสือ อ่านการศึกษา ท้าให้ลับไม่ติดมาก ไม่ไปมัวสุมกับพวกที่เสพยา กรณีมีคนมาชวนให้เสพยาบ้า นักเรียนนักศึกษาจะปฏิเสธโดยการเดินหนี ปฏิเสธ หรือหายใจหอบหอบและพิมพ์คำขอหยุด ถ้าหากทำเป็นไม่สนใจแล้วหาทางออกท่า

ข้อค้นพบ การศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่าในด้านส่วนประกอบของยาบ้า ด้านแหล่งที่มาของยาบ้า และด้านกฎหมายเกี่ยวกับยาบ้า นักเรียนนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจน้อยมาก ควรได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน อันจะเป็นการช่วยลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาบ้าในสถานศึกษาได้ pragmatically นี้

บทนำ

ความสำคัญที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

เป็นที่ยอมรับกันว่าเยาวชนเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ ก่อตัวได้ว่าเยาวชนที่มีพัฒนาการตามแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสมสมัยยุคเดียว ไม่ใช่เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพในอนาคต ค่อยๆ ไร้ความสามารถ ภายใต้สังคมและเศรษฐกิจปัจจุบัน เยาวชนเหล่านี้ต้องเผชิญกับภัยมนุษย์ในรูปแบบต่างๆ เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะปัญหาด้านยาบ้าซึ่งนับวันจะทำให้ความรุนแรงมากขึ้น

ยาบ้านับเป็นสารเสพติดชนิดหนึ่งที่กำลังแพร่ระบาดอย่างมากในสังคมปัจจุบัน กล่าวได้ว่า

ยาบ้าเป็นสารเสพติดประเภทที่ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพ ผลกระทบของยาบ้ายังสามารถก่อให้เกิดโรคประสาทหลอนในหมู่ผู้เสพได้ ที่สำคัญ สงผลกระทบไปยังบุคคลข้างเคียงดังจะเห็นได้จากการที่ผู้เสพยาบ้าเป็นชนวนก่อให้เกิดโภคนาก្យกรรม ก่อให้เกิดอุบัติเหตุในด้านต่างๆ ตลอดจนก่อให้เกิดปัญหาด้านคุณภาพชีวิต เช่น ปลื้นหัวพั้ย ขั่นชีน ฉ่ากระโดดติกหรือเกิดอาการคุ้มคลั่งแล้วจับตัวเด็กและผู้หญิงเป็นตัวประกัน เป็นต้น นี่คือพิษของยาบ้าที่เกิดขึ้น

วันนี้ยาบ้าได้แพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว กระโดดข้ามรั้วเข้าสู่สถานศึกษาและได้แพร่กระจาย สู่กลุ่มนักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นอนาคตที่สำคัญของชาติ มีอาชญาภาพร้ายแรงและสร้างความเดือดร้อนไปทุก หย่อมหญ้า นับเป็นปัญหาระดับชาติที่รัฐบาลและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องหันมาให้ความสนใจอย่าง จริงจัง ที่สำคัญปัญหานี้ได้สร้างความวิตกกังวลและ หนักใจแก่ผู้ปกครองที่กลัวว่าลูกหลานของเขายังต้อง เสียกับการแพร่ระบาดของยาบ้าในสถานศึกษา จากประเด็นตั้งแต่ล้ำข้างต้น ทำให้ข้าพเจ้าสนใจ ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมด้านความรู้และการ ป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้าของนักเรียนนัก ศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูล ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำไปวางแผนกรอบนโยบาย และมาตรการรองรับที่เหมาะสมสมสอดคล้องกับ สถานการณ์ที่เกิดขึ้น อันจะเป็นการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกจุดและลดการเสพยาบ้าหรือการแพร่ระบาด ของยาบ้าในสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยา บ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย
- เพื่อศึกษาการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย

หน่วยงานที่สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวง พานิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวง แรงงานและสวัสดิการสังคม สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นต้น

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นพพร พานิชสุข (2523) ศึกษาอิทธิพลของ ครอบครัวที่มีต่อการใช้ยากระดับประสาทประเภท แอมเฟตามีนของเด็กวัยรุ่นพบว่า อิทธิพลของ ครอบครัวมีผลมากที่สุด ในอันที่จะทำให้เด็กวัยรุ่นมี แนวโน้มการใช้ยากระดับประสาทประเภทแอมเฟตามีน แต่อาร์ซีพและฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาไม่ ได้มีผลต่อการใช้หรือติดยากระดับประสาทประเภท แอมเฟตามีน หัวนี้เพราทุกอาชีพและฐานะทาง เศรษฐกิจได ๆ ก็มีโอกาสติดยาแอมเฟตามีนได้ เช่น ปัญหาของครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการ ใช้แอมเฟตามีนในวัยรุ่นมีสาเหตุมาจาก

1. การแพร่ระบาดและการใช้ยากระดับ ประสาทประเภทแอมเฟตามีนเพิ่มมากขึ้นในหมู่เด็ก วัยรุ่น

2. เมืองจากเด็กวัยรุ่นคนเพื่อนไม่ดี ได้รับคำแนะนำจากจุงจากเพื่อนในเรื่องที่ไม่ดี

3. กรณีที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง ทำให้เด็กขาดความใกล้ชิด ขาดค้าบริการที่ดี ซึ่งได้ เสนอแนวทางแก้ไขการใช้ยาแอมเฟตามีนในหมู่ วัยรุ่นทางหนึ่งว่า ควรเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการใช้ยาแอมเฟตามีนให้แพร่หลายโดยผ่าน ทางสื่อมวลชน

думนธรรม ባກາແລະຄອນ (2535) ศึกษา การประเมินโครงการแก้ไขปัญหายาเสพติด 5 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ จากการศึกษาพบว่าประชากรส่วน ใหญ่ไม่เคยได้ยินชื่อโครงการทั้งหมดมาก่อน ส่วน มากไม่เคยเข้าร่วมโครงการด้านการฝึกอบรม ประชากรส่วนมากไม่ได้เข้ารับการอบรมเชิงไม่ได้ เพยแพร่ต่อ แต่บางส่วนที่ได้เข้ารับการอบรมก็ได้ เพยแพร่บ้าง โดยการพูดคุยกับประชาชน ซึ่งจะในที่ ประชุม และอ่าน คู่มือ ภายในวันศุกร์ ตัวอย่างส่วน ใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อโครงการทั้งหมด เห็นว่าควร

ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ผู้นำท้องถิ่นและผู้นำศาสนามีส่วนในการทำให้การเสพและการจำหน่ายสารเสพติดให้ลดลงโดยเฉพาะผู้นำท้องถิ่นมีส่วนในการปราบปรามตัวอย่าง เตือนว่าขณะนี้การจำหน่ายและการเสพยาเสพติดในพื้นที่ของตนได้ลดลงและการจับกุมผู้เสพ ผู้จำหน่ายยาเสพติดอยู่ในอัตราที่สูง และก่อสั่นตัวอย่างเห็นว่าในอนาคตถ้าทางราชการมีโครงการเช่นนี้ต่อเนื่องกันไป การแพร่ระบาดของยาเสพติดคงจะลดลงอย่างแน่นอน

อุปกรณ์และวิธีการศึกษา

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) โดยวิธีเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ จากภาระอย่างแบบทดสอบ จากการสนทนากลุ่ม และจากการรวมเอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนนักศึกษา ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ช่วงปีการศึกษา 2541 ในเขต 14 จังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย ที่มีอยู่ 697,920 คน

ตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้จากที่ได้ทำการกำหนดสถานที่เอาไว้ในแต่ละจังหวัด ส่วนการเก็บตัวอย่างในแต่ละสถานศึกษาที่กำหนดสถานที่ลง เป็นน้ำ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ普查เชิงเดี่ยว (Accidental Sampling) เพื่อสะดวกต่อการเก็บข้อมูล โดยตัวอย่างเพื่อการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 9,090 คน ซึ่งได้จากแบบทดสอบและการสนทนากลุ่ม

ขนาดของตัวอย่าง

จำนวนนักเรียนนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอุดมศึกษาในเขต 14 จังหวัดภาคใต้

ของประเทศไทย ซึ่งได้จากการรายงานประจำปีการศึกษา 2541 ของสำนักงานนโยบายและแผน กพระทรวงศึกษาธิการ และทบทวนมหาวิทยาลัย พบร่วม มีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 697,920 คน จากนั้นนำมาหาขนาดของตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน (Yamane) โดยแบ่งขนาดของตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละจังหวัด ซึ่งคำนวณแล้วจะได้ตัวอย่างจำนวน 5,528 คน แต่การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ตัวอย่างมากกว่าจำนวนที่คำนวณได้เป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิด ใช้ตัวอย่างทั้งสิ้น 9,090 คน เพื่อประมาณผลข้อมูลให้เห็นเป็นรายจังหวัด และต้องการให้ผลการศึกษาครั้งนี้มีความสมบูรณ์ เพียงพอ และมีความเชื่อมั่นมากที่สุด โดยเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด ที่สำคัญ สามารถนำผลของการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการอ้างอิง และเป็นข้อมูลแก่การศึกษา ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี

การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเดินทางเก็บตัวอย่างตัวอย่างโดยรวม เอกพร้อมผู้ช่วยวิจัย โดยแบ่งข้อมูลเป็นสองส่วน ได้แก่ ข้อมูลประณญาณและข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

(1) ข้อมูลประณญาณ (Primary Data) ซึ่งเก็บจากนักเรียนนักศึกษา ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอุดมศึกษา ในเขต 14 จังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย รวม 47 สถานศึกษา ดังตารางที่ 1 จากนั้นนำตัวอย่างที่รวมรวมจาก 14 จังหวัดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลอีกครั้ง แล้วทำการคัดตัวอย่างข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ออกเหลือตัวอย่างที่สมบูรณ์ จำนวน 9,062 คน โดยในที่นี้หักไปรวมตัวอย่างจากการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ซึ่งในนักเรียนโรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 3 เป็นตัวอย่าง จำนวน 28 คน ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้ใช้ตัวอย่างทั้งสิ้น 9,090 คน

(2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

เป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากเอกสารรายงานประจำปี ช่วง พ.ศ. 2530-2541 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น จำนวนผู้ติดยาเสพติด จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ใช้สารเสพติด จำนวนผู้ติดยาไว้ จำนวนการจับกุมยาบ้า จำนวนนักเรียนนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอุดมศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย ฯลฯ

ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจคุณภาพ การ ทบทวน มหาวิทยาลัย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวง มหาดไทย วิจัยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย และ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย และ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นต้น

ตารางที่ 1 แสดงการเก็บตัวอย่างนักเรียนนักศึกษาในเขต 14 จังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย เฉพาะนักเรียนนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอุดมศึกษา

จังหวัด	จำนวนประชากรที่มี (1)	ขนาดตัวอย่างที่คำนวณ (2)	ตัวอย่างที่ใช้วิจัย (3)
ชุมพร	35,886	396	458
ระนอง	11,533	387	504
สุราษฎร์ธานี	76,745	398	1,584
นครศรีธรรมราช	149,319	399	1,017
พัทลุง	16,318	391	569
กระบี่	27,987	394	501
สงขลา	40,574	396	562
ตรัง	135,175	399	795
ภูเก็ต	54,499	397	749
ปัตตานี	27,098	394	663
นราธิวาส	27,432	394	489
สตูล	35,597	396	648
ยะลา	17,516	391	633
รวมขนาดของตัวอย่าง	42,241	396	569
	697,920	5,528	9,731

หมาย: (1) กระทรวงศึกษาธิการ และทบทวนมหาวิทยาลัย, 2542.

(2) คำนวณหาขนาดตัวอย่างจากสูตรยามานะ (Yamane)

(3) ตัวอย่างที่ใช้วิจัยซึ่งเก็บจากแต่ละจังหวัด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(1) แบบทดสอบ กล่าวคือ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์มาจากการเครื่องมือของ

คุณยรอนงค์ หงษ์ชุมแพ และผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญแล้ว แยกเป็น ตอนที่หนึ่ง เป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ

ที่นำไปสู่นบุคคลของนักเรียนนักศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวน 19 ข้อ ลักษณะของแบบทดสอบเป็นการสำรวจรายการและเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่สอง เป็นความรู้เกี่ยวกับยาบ้าด้านต่าง ๆ มีจำนวน 23 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นปรนัยชนิดให้เลือกตอบถูกเลือกตอบผิด กล่าวคือ ข้อที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดได้ 0 คะแนน จากนั้นนำรวมหาค่าร้อยละ และนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับความรู้ด้านการวัดผลที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ 5 ระดับ ดังนี้

- 1) ผู้ที่มีระดับความรู้ต่ำมาก
คือผู้ที่ตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
- 2) ผู้ที่มีระดับความรู้ต่ำ
คือผู้ที่ตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 70-79 ขึ้นไป
- 3) ผู้ที่มีระดับความรู้ปานกลาง
คือผู้ที่ตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 60-69 ขึ้นไป
- 4) ผู้ที่มีระดับความรู้น้อย
คือผู้ที่ตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 50-59 ขึ้นไป
- 5) ผู้ที่มีระดับความรู้น้อยมาก
คือผู้ที่ตอบคำถามได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 50

(2) **การสอน nau กลุ่ม เป็นการรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนนักศึกษาด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า การแพร่ระบาดของยาบ้า ซึ่งให้ตัวอย่างที่มีความประพฤติที่นำไปสู่ในเกณฑ์ต่อไปนี้ ไม่เคยดื่มยาเสพติด และสมัครใจเข้าร่วมการสอน nau กลุ่ม การสอน nau กลุ่มครั้งนี้ใช้วิธีการจดบันทึกและทำกรบันทึกเทป**

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

(1) **การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)** โดยผ่านการตรวจสอบแบบทดสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญจาก 3 หน่วยงาน ประกอบด้วย รศ.ดร.สมพงษ์ อรพินท์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รศ.ดร.โภกเมນ จิรภูมิ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กองวิชาเสพติด

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กองการศึกษาเคมีปฏิบัติ กรมวิทยาศาสตร์บริการ และงานพิชวิทยา สถาบันนิติเวชวิทยา สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(2) **การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Test Reliability)** โดยนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนโรงเรียนศึกษาสังเคราะห์สุราษฎร์ธานี ระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 36 คน เพิกเฉยส่วนที่ควรปรุงแก้ไข นำแบบทดสอบต่างส่วนที่ทดสอบเก็บมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Kuder-Richardson ด้วยสูตร KR_{20} (บุญชุม ศรีสะกาต, 2538: 167) ผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.752 จากนั้นจึงนำแบบทดสอบทั้งหมดที่สมบูรณ์แล้วออกเก็บข้อมูลประชากรตัวอย่างจากนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ วิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยประมวลผล แยกเป็น

(1) **การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย (Descriptive Method)** เป็นการศึกษาสภาพลักษณะที่นำไปตลอดจนปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนักศึกษาในเขต 14 จังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว และการป้องกันตนคงจากการเสพยาบ้า โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม จากการสนทนากลุ่ม และจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์

(2) **การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Method)** เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านความรู้เกี่ยวกับยาบ้า และระดับความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย

(3) ผลิตที่ใช้ในการวิเคราะห์ ให้ผลิตพื้นฐาน ประกอบด้วย

3.1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล สักษณะทั่วไป โดยการแยกแยะความถี่และหาค่าร้อยละ

3.2) แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับยาบ้า โดยการแยกแยะความถี่ หาค่าเฉลี่ย หาค่าร้อยละ และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.3) จำนวนผู้ที่ตอบคำถามในแต่ละข้อของแบบทดสอบที่เลือกตอบถูกเลือกตอบผิด โดยการแยกแยะความถี่และหาค่าร้อยละ

ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะความรู้และการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้าของนักเรียน นักศึกษาในเขต 14 จังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย เท่านั้น ช่วงปี พ.ศ. 2541-2542

ระยะเวลาของการวิจัย

ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2541 - เดือนมิถุนายน 2542 รวม 1 ปี 5 เดือน

นิยามศัพท์

ยาบ้า หมายถึง สารเสพติดประเภทกระดุน ประสาท มีผลกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลางโดยตรง เมื่อเสพเข้าไปอาจได้รับประทาน เสี้ยว หรือสูด ตามทางจมูก จะทำให้ความคิดความอ่านไม่ป่องใส โดยที่ร่างกายจะไม่มีความเหนื่อยหน่ายื่นในระยะแรกที่เสพ จึงเป็นสารเสพติดประเภทแอมเฟตามีน

ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า หมายถึง ความรู้ด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับยาบ้า เช่น ส่วนประกอบของยาบ้า ประเภทของยาบ้า แหล่งที่มาของยาบ้า ฤทธิ์ของยาบ้า อาการที่เกิดขึ้น กฏหมายที่เกี่ยวกับยาบ้า สาเหตุของการแพร่ระบาด ผลเสียต่อเศรษฐกิจและสังคม และการลดการแพร่ระบาดของยาบ้า

การป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันตนเองและสามารถต่อสู้ท่ามกลางยาบ้าได้โดยไม่ต้องพึ่งไปเสพยาบ้า

นักเรียนนักศึกษา หมายถึง นักเรียนนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น-อุดมศึกษา ทั้งของรัฐบาลและเอกชนซึ่งกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในเขต 14 จังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย ช่วงปีการศึกษา 2541-2542 เขตภาคใต้ของประเทศไทย นายถึง 14 จังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาลักษณะทั่วไปพบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนนักศึกษาเป็นเพศชาย ร้อยละ 56.50 อายุอยู่ระหว่าง 15-17 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยมีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 2.00-2.60 บุคลากรดูแลป้องกันยาบ้า เช่น คุณครู อาจารย์ บุคลากรทางการแพทย์ บุคลากรทางการศึกษา บุคลากรทางการเมือง บุคลากรทางศาสนา บุคลากรทางการปกครอง บุคลากรทางการอาชีพด้านเกษตรกรรม การค้าขาย/ประมงอุตสาหกรรม รายได้ทั้งหมดของครอบครัวประมาณเดือนละมากกว่า 10,000 บาท โดยมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน ที่เป็นภาระต้องเสียตุ ขณะนี้ศึกษาเล่าเรียนมีความต้องการเป็นผู้ที่ดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 66.99 ดูแลตัวเองร้อยละ 7.86

นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับยาบ้า คิดเป็นร้อยละ 95.50 โดยผ่านสื่อทางด้านโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ หนังสือเรียน และนิทรรศการ ตามลำดับ นอกจากนี้ยังได้รับข่าวสารด้านยาบ้าจากอาจารย์ เพื่อน มิตรภาพ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ญาติพี่น้อง และจากพ่อแม่/ผู้นำ ตามลำดับ

ปัจจุบันนักเรียนนักศึกษาต้องการให้มีการเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับยาบ้า คิดเป็นร้อยละ 93.55 โดยต้องการให้ผ่านสื่อทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ หนังสือเรียน และนิทรรศการ ตามลำดับ กรณีเมื่อทราบว่าเพื่อนเสพยาบ้า สังสารที่นักเรียนนักศึกษา

จะได้รับตัวคุณอกให้เพื่อนเลือกเสพ คิดเป็นร้อยละ 48.81 แล้วให้อาจารย์ทราบร้อยละ 27.57 และพาเพื่อนไปบ้าบัดรักษาร้อยละ 11.49 ตามลำดับ

นักเรียนนักศึกษาเห็นว่าในสภาพแวดล้อม เกี่ยวกับยาบ้าที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มีการเสพกันมาก ขึ้นคิดเป็นร้อยละ 33.08 เกิดจากบางคนอย่าง ทดลองเสพ ร้อยละ 23.12 เห็นว่ากล้ายเป็นเรื่องธรรมดาร้อยละ 12.13 มีการซื้อขายให้เห็น ร้อยละ 11.35 มีการเสพให้เห็น ร้อยละ 10.41 และมีคนมาซักชวนให้เสพร้อยละ 9.91 ตามลำดับ นักเรียนนักศึกษาเหยียร์ร่วมกิจกรรมการรณรงค์ต่อต้านยาบ้าร้อยละ 51.38 และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนนักศึกษาสามารถป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้าได้ ร้อยละ 87.46 ยังไม่แน่ใจ ร้อยละ 11.29 และป้องกันตนเองไม่ได้ ร้อยละ 1.25

จากการศึกษาความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย ในด้านส่วนประกายคงหาย้า พบว่า นักเรียนนักศึกษามีระดับความรู้น้อยมาก ด้านประเภทของยาบ้า พบว่า มีความรู้อยู่ในระดับที่ดีมาก ด้านแหล่งที่มาของยาบ้า พบว่า มีระดับความรู้น้อยมาก ด้านอุทิศของยาบ้า พบว่า มีระดับความรู้ปานกลาง ด้านอาการที่เกิดขึ้นและผลที่ตามมาของยาบ้า พบว่า มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ด้านกฎหมายเกี่ยวกับยาบ้า พบว่า มีระดับความรู้น้อยมาก ด้านรูปแบบของยาบ้า ด้านลักษณะการแพร่ระบาดของยาบ้า ด้านผลเสียของยาบ้าที่มีต่อเศรษฐกิจและสังคม และด้านการลดการแพร่ระบาดของยาบ้า พบว่า นักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทยมีความรู้อยู่ในระดับที่ดีมาก เมื่อพิจารณาภาพรวมของระดับความรู้เกี่ยวกับยาบ้าในด้านต่าง ๆ พบว่า นักเรียนนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาบ้าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 0.648 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.342

จากการศึกษาการป้องกันตนเองจากการ

เสพยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย พบว่า เมื่อนักเรียนนักศึกษาเกิดมีปัญหาหรือลาออกจากเด็ก ฯ ส่วนใหญ่จะสามารถป้องกันตนเองได้โดยการไม่เข้าไปอยู่เกี่ยวกับยาบ้า ด้วยวิธีหลักสี่แห่ง 即รักษาพคแม่ ออกกำลังกาย ทำงานอดิเรก เล่นกีฬา อ่านหนังสือ อ่านการ์ตูน ไม่คิดมาก ทำใจให้สบาย ไม่ไปมัวสุมกับพากทีดิตยา การณ์มีคนมาชวนให้เสพยาบ้าจะป้องกันตนเองโดยเดินหนีไป ปฏิเสธ อวัยวะให้ทราบถึงโทษและพิษภัยของยาบ้า เลิกคอม อ้างว่าติดธุระ อ้างจะไปชื่อของหรือค่าหารให้เพื่อหาโอกาสหนีห่าง และทำเป็นไม่สนใจแล้วหายทางออกห่าง

วิจารณ์ สรุปและข้อเสนอแนะ

1. บิดามารดา ผู้ปกครอง จำนวนไม่น้อยที่ไม่ค่อยจะมีเวลาว่างพูดคุยกับบุตรหลานมากนัก เนื่องจากปัญหาด้านสภาพเศรษฐกิจต้องออกไปทำงานทำให้เด็กขาดความอยู่อยู่ในครอบครัว จึงหาทางคอกโถมการไปคบเพื่อนและมีจำนวนไม่น้อยที่หันไปเสพยาบ้าในที่สุด กล่าวได้ว่าจุดนี้เป็นประเด็นที่สำคัญมากซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่ามีเงินให้บุตรหลานสำหรับไว้ใช้จ่ายโดยไม่ขาดมือกันฉะเพียงพอแล้ว ในกรณีนี้เงินไม่ใช่จะสามารถตอบสนองความต้องการของเด็กได้ทั้งหมดเนื่องจากเด็กซึ่งนี้ยังคงต้องการความรัก ความเอาใจใส่ ความเข้าใจและความอบอุ่นจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ดังนั้น ครอบครัวจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดของสังคมในการที่จะช่วยลดการแพร่ระบาดของยาบ้าและลดการเสพยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาได้ ผู้เป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองจึงควรที่จะตระหนักรู้ในประเด็นนี้ให้มากและควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก

2. เพื่อนมือทิพลอก่อจ้างมาก กล่าวคือ นักเรียนนักศึกษาจำนวนมากที่จะปฏิบัติตามเพื่อน พึงความคิดเห็นจากเพื่อน ในบางครั้งเชิญเพื่อน

มากกว่าปิดมารดาหรือผู้ปกครอง เป็นจากปิดมารดาหรือผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาให้ គิດว่าเด็กโตแล้วคงแก้ปัญหาได้เอง ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร หรืออยแต่ตุต่ายังไม่มีความเข้าใจ อยแต่จะดึงลับผิดประเด็นเหล่านี้ ทำให้เด็กหันไปยึดเพื่อนเป็นที่ยึดเห็นว่างานจิตใจ เพื่อชดเชยกับส่วนที่ขาดหายไปเพื่อนจึงอาจซักจุ่งไปในทางที่ติดหรือไม่ติด มีจำนวนไม่น้อยที่เด็กหันไปมัวสุมและเสพยาบ้าในท้ายที่สุดตั้งนั้น บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ควรดูแลเอาใจใส่อย่างยิ่งกับการคอบเพื่อนของบุตรหลานและแนะนำวิธีการคอบเพื่อนที่ดี ที่สำคัญ สถานศึกษาควรหันมาใช้โครงสร้าง “เพื่อนเดือนเพื่อน” ให้เป็นไปโดยชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการช่วยลดการแพร่ระบาดของยาบ้าและการเสพยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาได้แนวทางหนึ่ง

3. การแพร่ระบาดของยาบ้า และการที่นักเรียนนักศึกษาเสพยาบ้านั้น ประเด็นหนึ่งมาจาก การที่สถานศึกษางานแห่ง เจ้าหน้าที่สาธารณสุข บางแห่ง และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลส่วน มีส่วนร่วมในการให้ความรู้ความเข้าใจและการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาบ้าค่อนข้างน้อย ฉะนั้นควรที่รัฐบาลต้องตรวจสอบการทำงานของจริงจรัง และต่อเนื่อง พร้อมกับการจัดสรรงบประมาณในโครงการลดการแพร่ระบาดและลดการเสพยาบ้า

4. การแพร่ระบาดของยาบ้าและการที่นักเรียนนักศึกษาเสพยาบ้านั้น ประเด็นหนึ่งมาจาก การที่ผู้นำด้านต่าง ๆ และพรมสังคมทบทวนในการให้ข่าวสาร ให้ความรู้ และแก้ไขปัญหาก่อนเข้าห้องน้อยมาก อาจเนื่องมาจากการประسانงานที่ติดกับสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น สถานศึกษาควรแก้ไขในประเด็นดังกล่าวโดยเร่งด่วน คันจะเป็นการช่วยลดการแพร่ระบาดและการเสพยาบ้าได้แนวทางหนึ่ง

5. การแพร่ระบาดของยาบ้าและการเสพยาบ้าของนักเรียนนักศึกษานั้น ประเด็นหนึ่ง อาจ

เกิดจากการที่สถานศึกษางานแห่งให้ความสำคัญในกิจกรรมเกี่ยวกับยาบ้าค่อนข้างน้อย อาจเกิดจาก การขาดงบประมาณ หรือขาดการเอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างแท้จริง หรืออาจกลัวภัยอันตรายที่จะตามมา กล่าวคือ จากการศึกษาพบว่ามีนักเรียนนักศึกษาจำนวนมากที่ยังไม่เคยเข้าร่วมในกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้า ฉะนั้นควรที่จะตั้งเร่งแก้ไขในสิ่งนี้ และรัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณในกิจกรรมดังกล่าวกับสถานศึกษาอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง อันจะเป็นการช่วยลดการแพร่ระบาดและลดการเสพยาบ้าได้แนวทางหนึ่ง และควรเริ่มนับถูกฝังค่านิยมที่ติดแก้ตั้งแต่ระดับอนุบาล

ข้อค้นพบจากการศึกษา

1. นักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย มีความรู้เกี่ยวกับส่วนประกอบของยาบ้า แหล่งที่มาของยาบ้า และกฎหมายที่เกี่ยวกับยาบ้าน้อยมาก ต้องได้รับการแก้ไขโดยด่วนที่สุด

2. นักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย ต้องการให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาบ้าอย่างแท้จริง โดยต้องการให้ผ่านสื่อทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ หนังสือเรียน และนิทรรศการ

3. นักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย เห็นว่า สภาพแวดล้อมการแพร่ระบาดของยาบ้าที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทำให้ขาด มีการเสพกันมากขึ้น อย่างจะทดสอบความเพื่อน ยาบ้ากล้ายเป็นเรื่องธรรมดា มีการซื้อขายกันให้เห็น มีการเสพให้เห็น มีคนมาสักชวนให้เสพและเป็นผู้จำหน่ายผู้ใหญ่เป็นตัวอย่างไม่ติดเสพและขยายเสียเอง เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลคนปฏิหน้าที่โดยมีขอบและบทลงโทษทางกฎหมายยังไม่เข้มงวด ภาครัฐ ปราบปรามยังล่าช้า ไม่จริงจัง ไม่ต่อเนื่อง และไม่เดียบขาด

บรรณานุกรม

กรรมวิชาการ: ร่วมใจ ต้านภัย สารเดพย์ติด. สูนย์แนวแนวการศึกษาและอาชีพ. กรุงเทพมหานคร, กระทรวงศึกษาธิการ, 2540.

กองนิติการและพิสูจน์หลักฐาน. กฎหมายและรายละเอียดเกี่ยวกับสารตั้งตนและเครื่องกันที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด. กรุงเทพมหานคร, สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักนายกรัฐมนตรี, 2540.

กันยาธนน์ มณีสิทธิ์. พฤติกรรมการเสพใบกระท่อมของประชากรเขตปริมณฑลต้านเห็นอ่อนของกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

กิตติพัฒน์ พงษ์พนัส. การศึกษาทัศนะของผู้เกี่ยวข้องต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในกลุ่มผู้ขับรถคนตบรถทุก กรณีจังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน. รายงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ 2530-2540. สำนักนายกรัฐมนตรี, 2541.

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการลดอุปสงค์ในการใช้ยาเสพติด พ.ศ. 2530-2540. สำนักนายกรัฐมนตรี, 2541.

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน. รายงานสถิติเกี่ยวกับยาเสพติด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2530-2540. สำนักนายกรัฐมนตรี, 2541.

คณะกรรมการการฯ คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แนวทางจัดกิจกรรมสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติด สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กระทรวงศึกษาธิการ, 2539.

จิตรา ฝ่าทรัพย์. การศึกษาทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่ดัดยาเสพติด ที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

จุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์. เป็นห่วงยานบ้า แพร์เซ็ปโธร์เรียนหนังสือ. บ้านเมือง. 11 เมษายน 2542.

จุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์. เมียอดนักเรียนใช้ยาเสพติดเฉียด 2 แสน. มติชน. 11 เมษายน 2542.

ชนิดา พลานุวงศ์ และคณะ. การวิเคราะห์ส่วนประกอบทางเคมีของยาบ้าในตลาดมืด. วารสารวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 หน้า 73-80, 2540.

ดวงพร อภิกันตพันธ์. คู่มือการตรวจหายาบ้าในปัลส์วอช. กองวิเคราะห์วัตถุเสพติด กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2540.

เพพนน. เมืองแม่น. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชนไทยในปัจจุบัน. วารสารสุขศึกษา ปีที่ 6 ฉบับที่ 24 หน้า 17-23, 2526.

ธนพัฒน์ หาพิพัฒน์. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของนักศึกษา กรณีนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรมและวิทยาลัยเทคนิคในภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

นางลักษณ์ โตบันลือภพ. วัยรุ่นกับปัญหาการพึ่งยาแอมเฟตามีน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยนิล, 2539.

- นพพร พานิชลุข. อิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อการใช้ยากระตุ้นประสาทประเภทเอมเฟตามีนของเด็กวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.
- บันพิต ศิรัญ. ช่วยกันปราบยาเสพติดกันหน่อยอ. สารประชาชน ปีที่ 35 ฉบับที่ 982 เดือนกันยายน หน้า 4-7, 2541.
- ปัจฉิมา นิตรสาร. สภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ประภาส สุนทรศณ์. ลักษณะการใช้และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.
- ปราณีต ปิยสิรานนท์ และพันธ์ เทียนสุวรรณ. การศึกษาปัญหาการติดยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง. วารสารจิตวิทยาคลินิก ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 หน้า 25-38, 2519.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศรี. แนวการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดในประเทศไทย. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2539.
- พยนต์ พันธ์คร. นโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติด ประเภทวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทของประเทศไทย กรณียอมแพ้มีน (ยาบ้า). วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ประจำปีการศึกษา 2534-2535.
- เพชร เจ็ดสี. บัญชีคำ ครุศัยบ้าน. บ้านเมือง. 11 เมษายน 2542.
- พีระ จิรโลกล. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชนในหลักการและทฤษฎีการสื่อสาร. นนทบุรี. มหาวิทยาลัยลูโนหัยธรรมชาติราช, 2529.
- พุทธชาติ แสงครุณ. ข้อมูลพื้นฐานยาเสพติด. ฝ่ายบริการค้นคว้า หอสมุดวชิรญาณ, 2541.
- ระเต่น หัสตี แฉะคนะ. การสร้างภูมิคุ้มกันยาบ้าในนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2540.
- ลาดทองใบ ภูอภิรัมย์. บทบาทของครอบครัวในการป้องกันการติดยาเสพติด. สถาบันวิจัยพุทธิกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ลิขิต เทอดลีรศักดิ์. การพัฒนามาตรการและองค์กรเพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติด. วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ประจำปีการศึกษา 2527-2528.
- ราษฎร รุวสีช. การรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อมวลชนของพนักงานขั้นroot ขนาด (บชส.). วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
- วิชัย ชัยจิตตานันกุล และคณะ. ภูตติดตัว เรื่องของให้รู้ยาเสพติดเร่งรัดการปราบปรามการแพร่ระบาดของยาบ้า. ฝ่ายบริการค้นคว้า หอสมุดวชิรญาณ, 2540.
- แวงดา กนกัตร. การศึกษาผลของการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการเสพยาเสพติดที่มีต่อเยาวชนในเขตกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
- ลมซ่อน ภูคินนา. การสำรวจความรู้ความเข้าใจและเจตนาคติต่อยาเสพติดของนักเรียน ขั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง กาฬสินธุ์. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์, 2540.

- ลตติ วงศ์สุวรรณ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร เจริญรัตน์การพิมพ์, 2529.

สนิท สมม์ครกการ และคณะ. พฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของคนหนุ่มสาวไทย. สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์, 2530.

สิทธิลักษณ์ เจิมวงศ์แพทย์. ประสบการณ์นำ้ดีครั้งชาญชี้ป่วยติดยาเสพติดให้ไทย. วารสารชุมชนแพทย์ สำนักอนามัยกรุงเทพ ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 หน้า 23-27, 2541.

เสาวนิจ รัตน์วิจิตร. การปรับปรุงนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. วารสารสังคมพัฒนา ปีที่ 26 ฉบับที่ 2 หน้า 26-34, 2541.

เสริม บุณณะหิตานนท์. การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดให้ไทยในประเทศไทย และปัญหาที่เกี่ยวเนื่องกัน. วารสารการวิจัยทางการศึกษา. ปีที่ 4 ฉบับที่ 3 หน้า 37-55, 2517.

โอล พัฒนสระคุ. ปัญหาการติดยาเสพติดของเยาวชนในจังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองคาย ตามทัศนะของข้าราชการและประชาชน. สถาบันราชภัฏอุดรธานี, 2535.

อรรถนพ ลิขิตจิตถะ. เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่องการดำเนินคดีสารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักนายกรัฐมนตรี, 2539.

อรุณวงศ์ หงษ์ชุมแพ. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและการป้องกันตนของจากการเสพยาม้าของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย อําเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเท็มฟิลด์, 2538.

อุทัยศรี แสงคล้อย. การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการป้องกันแก้ไขปัญหายาแมมเปตามีน (ยาเสพติด) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา : กรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

Carrison , K.C. Psychology of adolescence. sixth edition. Englewood Cliffs, N.J. Prentice-Hall, 1966.

Hoffman , M.L. Childrearing practices and moral development: Generalizations from empirical research. Child Development. 1964, 295-318.

Kandel , D. Inter and intragenerational influences on adolescent marijuana use. Journal of Social Issues. 1974, 107-135.

Lugo , J.O. and Hershey , G.L. Human Development: A Psychological biological and socio-logical approach to the life span. Second edition. New York: Macmillan Publishing, 1979.

Morgan , C.T. and King, R.A. Introduction to Psychology. Fourth edition. New York: McGraw Hill, 1971.

Rogers, Ronald W. A Protection Motivation Theory of Fear appeals and attitude change. Journal of Psychology. Vol. 91 (1975) : 91-114.